

אם בישראל

תפילה - ד'

דברי חיזוק לאם היהודייה

כוחה של תפילת אם

יש אמהות שמתעצלות לומר פרקי תהילים או להתפלל בתפילת שמונה עשרה של 'שחרית' עבור הצלחתן והצלחת בניהן, כי הן חושבות שרק לתפילות הנאמרות בדמעות שליש ובכוונה עמוקה, כפי שהן ראו אצל הסבתות, ישנה השפעה, אך לפסוקים הנאמרים ללא כוונה וללא התבוננות אין כל תועלת.

זוהי טעות גמורה. **בתפילות שלנו, גם כשאין נאמרות בשיא הכוונה, טמונה אנרגיה עצומה, ממש אש!** תפילה גם ללא כוונה (מלבד הברכה הראשונה של שמונה עשרה), מהווה מעין 'פצצה', ובכוחה להכניס בתוך האדם גדלות עצומה. כל מילה ממנה נכנסת בראשו ובליבו של האדם (בין של הילד ובין של הוריו...), וכביכול 'שורפת' את כל הזוהמה שבתוכו!

באמירת פרק תהילים אחד טמונה עוצמה נוראה. כשיהודי אומר פרק תהילים, הרי זה כאילו דוד המלך עליו השלום בעצמו אמרו, שהרי "כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר". הרי לנו **שעל ידי אמירת פרק תהילים, הננו זוכים לכך שדוד המלך ע"ה יתפלל עלינו!**

(הרב פינקוס / אוהל מרים)

"ברכת האב אשר היא על בניו בכל נפשו, בלי ספק ראוי שתחול יותר" (ספורנו, בראשית לב, א)

התורה מספרת על לבן, שכאשר נפרד מבנותיו ברך אותן, ללמד שאפילו אדם רשע המתפלל על בניו, תפילתו מתקבלת. **תפילת אב ואם על ילדיהם היא תפילה העושה רושם ופועלת דברים גדולים**, משום שזו היא תפילה היוצאת מן הלב וללא אינטרסים צדדיים.

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח)

כאשר בא שמואל הנביא לפני עלי הכהן לראשונה, והוא ילד רך בשנים, הורה הלכה לפניו, ועלי רצה בשל כך להורגו, מחשש שמא כשיגדל יהיה כקורח שחלק על מנהיגי הדור. אמרה לו חנה: **"אל הנער הזה התפללתי"**, וכששמע עלי כך, לא הרגו.

מדוע דווקא טענה זו גרמה לעלי להימנע מהחלטתו? – מכיוון ש**מילד כזה, שבא לעולם על ידי כל כך הרבה תפילות, לא יכול לצאת דבר רע...**

(דברי הגרי"ש אלישיב שליט"א, מובא בעלינו לשבח)

תמיד תהא תפילת האב והאם שגורה בפייהם להתפלל על בניהם, שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מידות טובות. ויכוון מאוד בברכת "אהבה רבה" ובברכת התורה בשעה שאומרים: **"ונהיה אנחנו וצאצאינו"**, וכן כשאומר "ובא לציון": **"למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבחלה"**.

(משנה ברורה מז ה, י)

מספרים על הרב קובלסקי זצ"ל, שבעת שהיה אומר "ונהיה אנחנו וצאצאינו", היה מכוון על כל אחד ואחד מבניו, נכדיו וניניו, כבר מן הרגע שבו נולדו. ובזכות תפילותיו והשקעתו זכה לראות פירות מבורכים בעמלו. (אנא עבדא)

ואני תפילה

התפילה היא תקשורת בפועל עם השי"ת, דיבור עימו, ולכן נוסח הברכה הוא: **"ברוך אתה ד'"**, בלשון נוכח.

בחיי נישואין, מה שחשוב הוא לדבר האחד עם השני. וכך גם בקשר עם ד': אם יש בעיה, דבר עם ד', הוא קרוב אליך! כמובן ש"האלוקים בשמים ואתה על הארץ", קיים מרחק עצום בינינו לבין הקב"ה, אך **כשיהודי אומר "הושיע ד'", השי"ת קרוב אליו יותר מנשמת אפו!**

"ואני תפילה" – זו צורת חיים עם ד', בכל בעיה לפנות אל ד'.
(תפארת שמשון – במדבר)

פעמים רבות אנו מרגישים שקשה לנו בעבודת ד', שאין לנו שום אפשרות 'להסתדר' עם התפקידים שניתנו לנו. המצב הוא כלאחר יאוש. אבל הטענה על האדם היא: אם אתה לא מסתדר – יתרים טלפון! תפנה אל הקב"ה בבקשת עזרה ותאמר לפניו: **"רביש"ע, אינני מסתדר לבד, אנא ממך, עזור לי, תן לי סייעתא דשמיא!"**

אם תפנה אל הקב"ה, לבטח תתקבל בקשתך, **וכשהקב"ה עוזר ומעניק לאדם סייעתא דשמיא – הכל נראה אחרת לגמרי!!**

(שאיפות / הרב יצחק הרשקוביץ)

התפילה נחוצה והכרחית לפני כל מעשה הנעשה בבית, קטן כגדול.

סיפר אחד מחכמי ירושלים, שסבתו הייתה אישה צדקת ומאמינה באמונה פשוטה בהשגחת הבורא על כל צעד ושעל, שכן היה דרכה לעשות בכל יום שישי: מכינה את מאכלי השבת, טומנת את החמין, ובכניסת השבת שמה את שתי ידיה על החמין ואומרת: **"רבונו של עולם, עשיתי את כל המוטל עלי בהכנת החמין, בישולו והטמנתו. עכשיו עשה אתה את שלך, שייצא המאכל למחר ערב וטעים, להנאת כל המשפחה."**

(הרב לוגאסי / בת יהודית)

תפילה על אחרים

אילן שמשיר פירותיו סוקרו בסיקרא כדי שיראו אנשים ויבקשו עליו רחמים. (תרגום משבת סז, ע"א)

תפילה על אחרים היא עניין של הרגל, כאשר עוברים ברחוב ורואים יהודי השרוי בצער, לשפוך מיד תפילה קצרה. דבר זה היה הרגל פשוט אצל היהודי של פעם, להתפלל אפילו על אילן המשיר פירותיו. ואם כך על אילן, כל שכן על יהודי.

כאשר שומעים על חולה, ממודעה בעיתון "נא לבקש רחמים על... או מפתק התלוי בבית הכנסת, אין לנו פנאי וכל אחד בורח לדרכו – מי יודע כמה נפשות יתבעו מידינו!

או למשל כאשר עוברים ברחוב ורואים יהודים צעירים יושבי קרנות (- נערים שסרו מן הדרך), אוי כמה שחולים הם! כמה צער יש לאביהם ולאימם, כמה צער יש לבוראם. ולכן יתפלל עליהם תפילה קצרה שישובו ויתרפאו. וצריך להתרגל בזה לקרוא תמיד אל ד' הקרוב לנו לשפוך שיח תפילה.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון – ויקרא)